

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 94.

32te Møde.

Løvedagen den 16de Marts.

(Forts.)

Orsted: Jeg skal blot endnu gjøre et Par Bemærkninger. Det er langt fra min Mening, at der ikke ligesaa vel fra Statens Side bør sørges for at lette Folk Afgang til Kirken som til Skolen; men jeg har søgt at vise, at der allerede paa en anden Maade er sørget for at lette Afgang til Kirken, hvorved det dog kun er enkelte Personer fra enkelte Steder, som yderligere kunne lettes ved den foreslaaede Bestemmelse; Skolerne ere nye Indretninger, og som dagligt skulle frekventeres af et stort Antal Børn, hvorfor der altsaa maa for deres Skyld gjøres særlige Foranstaltninger. Naar det er bemærket, at Anordningen af 13de Decbr. 1793 § 18 ogsaa nævner Kirkestier, saa mener jeg just, at, naar man læser denne Anordning, saa seer man, at Kirkestier og Skolestier ikke skulle staae ved Siden af hinanden; thi efterat der er talt om, at man skal have Opmærksomhed ved Udskiftninger paa Kirkestier og Skolestier, saa kommer der en særskilt Bestemmelse, at man skal være pligtig til at taale Gang over sine Jorder til Skolestier, men derimod gives ingen lignende Bestemmelse med Hensyn til Kirkestier. Jeg veed heller ikke, at der nogensinde har været Spørgsmaal om at udlægge nogen Bet til Kirkesti foruden den sædvanlige Kirkebet. Forsaavidt der er talt om Kjøbstæderne og der er sagt, at man ikke kommer i Collision med Anordningen af 24de October 1737 ved at overlade det til Amtmanden at forandre Communalbestyrelsernes Beslutning, saa troer jeg, at de Grunde, man har anført, ikke ere ganske træffende, fordi der i de paa-beraabte Bestemmelser kun er Tale om, at Amtmanden kan stadfæste Communalbestyrelsernes Beslutninger, men ikke om at forandre dem. Naar han ikke fandt at kunne stadfæste dem,

saa skulde Sagen indsendes til Cancelliet eller Rentekammeret, men nu til Indenrigsministeriet. Men her er Tale netop om, at paaanførte Kjøbstædernes Communal-Bestyrelseres Beslutninger for Amtmanden. Hvad Spørgsmaalet angaaer, om Udgiften skal udredes af Skoledistrictet til Skolestiens Oprettelse og Vedligeholdelse eller udredes af den hele samlede Commune, saa er der vel paaberaabt som Grund, hvorfor det maatte være den hele samlede Commune, at Udgiften let kunde blive de enkelte Skoledistricter overlegen; men Udgiften bliver i og for sig ikke formindsket ved, at den gaaer over den hele Commune, den bliver blot anderledes fordeelt; man kommer til at bidrage til disse Skolestier ud over de Grundfer, hvor-efter man ellers skulde bidrage dertil, og, naar hidtil enkelte Skoledistricter have allerede sørget for de Fornødenheder, som efter Anordningen skulle tilveiebringes af Skoledistricterne, og andre ikke have bidraget dertil, opstaaer der vistnok en Ulighed ved at den for Fremtiden bliver sælles, og derfor har jeg meent, at, naar man skulde gjøre en Forandring i saa Henseende til den Grundsætning, der gaaer gjen-nem den nugældende Skoleanordning, saa skulde det skee efter Overveelse af alle disse Forhold og efterat man havde taget Bestemmelse om, hvordan de Ubilligheder, som nu kunne opstaae ved Forandringen, kunde paa nogen Maade blive udjevned, men at man ikke ved denne særlige Anordning skulde afsige fra Hovedgrundsætningen, saa længe denne endnu staaer ved Magt. Naar det siges i Udvalgets Betænkning, at man kan være mindre sikker paa Communalbestyrelsernes Beslutning, naar Udgiften skal gaae over de enkelte Skoledistricter, end naar Udgiften gaaer over hele Kommunen, saa forekommer det mig ikke, at dette er alseles velgrundet. Jeg troer tværtimod at, naar der er Spørgsmaal om at anlægge Skolestier for enkelte Districter, og det skal gaae